

Krimlitteratur.com: Dette er boka jeg har gledet meg aller mest til å lese i år ... Ble jeg skuffet? NEI! 😊 Keigo Higashino følger opp den fantastiske "Fatal hengivenhet" med "Siste utvei for en engel", og den er absolutt verdt å vente på! (Geir Tangen)

Fjorårets mest minneverdige krimopplevelse for meg var utvilsomt åpenbaringen Keigo Higashino, og hans gnistrende roman «Fatal hengivenhet». Derfor var forventningene enorme til årets utgivelse «Siste utvei for en engel». Den holder ikke samme skyhøye nivå, men du verden så gøy det er å reise til Tokyo for å oppklare spektakulære drap sammen med Japans svar på Sherlock Holmes. Fysikkprofessoren Yukawa.

Det er ingen tvil om at jeg har funnet meg en ny personlig favoritt innen krimlitteratur. Etter å ha lest to bøker om politietterforsker Kusanagi og hans eksentriske venn fysikkprofessoren Yukawa, må jeg bare innrømme at jeg skulle ønske Harry Solvang klarte å oversette Higashinos bøker enda litt raskere fra japansk til norsk. Jeg vil ha mer!

Det som skiller «Siste utvei for en engel» fra forløperen «Fatal hengivenhet» er først og fremst den dramaturgiske oppbyggingen. Siste utvei for en engel nærmer seg et klassisk «lukket-rom mysterium» der en jakter den finurlige løsningen på hvordan drapet har blitt begått, mer enn en jakter på den skyldige. I «Fatal hengivenhet» fikk vi vite både drapsmann og metode i starten av boka, mens mysteriet gikk i hvordan de skyldige klarte å skjule udåden, og om de ville komme unna med det.

Drapet på Yoshitaka Mashiba framstår som det perfekte mord. Svært vanskelig å løse, og enda verre å bevise. Yoshitaka har nemlig giftet seg med Ayane på én betingelse; nemlig at hun skal føde ham barn. Når det blir klart at betingelsen ikke kan oppfylles, ber han om skilsmisse. Like etter blir han funnet død i deres felles hjem. Ved siden av ligger en veltet kaffekopp som inneholder rester av arsenikk.

Det er naturlig å mistenke Ayane for drapet. Problemet er at hun har et vanntett alibi, siden hun befant seg hundrevis av kilometer unna på tidspunktet drapet må ha skjedd. Etterforskeren Kusanagi blir så betatt av Ayane at han nekter å tro at hun kan ha hatt noe med drapet å gjøre. Hans yngre kollega Kaoru Utsumi er imidlertid overbevist om at det nettopp må være den forsmådde kvinnen som er den skyldige. Hun allierer seg med den berømte fysikeren Manabu Yukawa, men alle deres forsøk på å vise hvordan giften kan ha funnet veien til kaffen, mislykkes. Spørsmålet er om Yukawa finner seg i å gi tapt for den perfekte forbrytelse?

Noe av det som gjør disse romanene så forfriskende er det spesielle med det japanske miljøet. Å få lov til å dykke ned i en kultur jeg ikke kjenner, og oppleve hvordan mennesker samhandler og opererer annerledes enn det vi er vant til å se i krimromaner. Higashinos mysterier ligner som sagt litt på de gamle krimklassikerne, bare at de er i moderne drakt, og med en skarpretters fininnstilte blick. Det er en fryd å få boltre seg i dette landskapet.

Solvangs oversettelse kan jeg naturlig nok ikke uttale meg så mye om, rent bortsett fra at både språket og dialogene flyter fint. Litt mange japanske navn og begreper å forholde seg til, men det går overraskende bra også å følge med i det.

Spenningen ligger denne gangen helt og holdent i å løse gåten rundt Yoshitakas død. Vi skjønner det mest grunnleggende ganske tidlig, men det er en pirrende øvelse å få være med i prosessen der Kusanagi og Yukawa avdekker lag for lag i den vanvittig utspekulerte planen som har ført til Yoshitakas endelikt. Dette er ikke en krimroman som du sluker i et jafs, men som gradvis sluker deg bit for bit. Fascinerende, interessant, mystisk og spennende. Moro at Nettavisens Tor Hammerø også ser ut til å ha forelsket seg i disse bøkene, og triller en femmer på terningen.

Avslutningsvis må jeg få gi skryt til forlegger og oversetter Harry Solvang i Hino forlag. Først og fremst for å bringe oss noe nytt, spennende og annerledes, men også for at han tar forleggergjerningen på alvor, ikke sparer på kvaliteten, og viser læring underveis i prosessen. Omslaget til «Fatal hengivenhet» var et vådeskudd, mens «Siste utvei for en engel» treffer langt bedre. Brekking, innbinding og trykking står til toppkarakter.